

[Indenrigsministeren]

Der bliver talt om træghed i ministerierne. Jeg vil gerne sige, at der ikke er nogen træghed i forbindelse med beslutninger, men det tager tid at fremskaffe det sagsforberedende materiale – det, der skal danne grundlag for beslutningsprocessen. Det er min erfaring, at man arbejder hurtigt i de enkelte ministerier, ligesom det er min erfaring, at man også arbejder hurtigt i de kommuner, der fortsat har en interesse efter en indledende drøftelse.

Socialdemokratiet nævner 3 tilfælde: et fra Bornholms Amtskommune, hvor man anker over, at det ikke er besluttet indtil nu, at Bornholm kan gennemføre et frikommuneforsøg med hensyn til licitation af medicinleverancer til øen Bornholm.

Hertil er at sige, at som det også fremgår af det fremsendte bilag, var skrivelsen fra Bornholms Amt ikke en ansøgning, men en forespørgsel om muligheder for eventuelle frikommuneforsøg på området. Sundhedsministeriet har her valgt at spørge i en bredere kreds. Det er vel det, der ligger i en god sagsforberedelse, at man undersøger, hvilke problemer der kan rejse sig, før man udtaler sig.

Når det gælder spørgsmålet om Fåborg Kommune: Det er rigtigt, kommunen har indsendt en skrivelse af 16. januar med et spørgsmål om muligheden for at delegere den endelige vedtagelse af lokalplaner til et udvalg. Det spørgsmål har været forhandlet mellem Planstyrelsen og Indenrigsministeriet, og det er vores opfattelse, at det ikke kræver yderligere hjemmel, det ligger allerede i frikommuneloven. Derfor har miljøministeren som svar på skrivelsen af 16. januar 1990 meddelt Fåborg Kommune en sådan forhåndsgodkendelse; det er der ikke noget mærkeligt i.

Endelig henvises der til et forsøgsønske fra Hobro Kommune i en skrivelse til ministeriet af 18. oktober 1989 fra Hobro Kommune. Denne skrivelse har været drøftet på et fællesmøde den 19. december 1989, og ministeriet var efter mødet af den opfattelse, at det ikke krævede nogen ny hjemmel i frikommuneloven. Det har kommunen så senere i en skrivelse meddelt ministeriet at de var uenige i, og denne skrivelse til ministeriet er dateret 8. marts 1990. Det betyder selvfølgelig, at ministeriet så efterfølgende tager den drøftelse med Hobro Kommune. Det er ikke ministeren, der tager drøftelsen, det gør ministeriets embedsmænd, og det er en proces,

som er i gang, og som også involverer Arbejdsministeriet.

Jeg må tilbagevise opfattelsen af, at ministeriets embedsmænd ikke arbejder hurtigt og ihærdigt, og at det samme ikke skulle være tilfældet for andre ministerier og i øvrigt for kommunerne selv.

Erling Christensen (S):

Jeg synes, dokumentationen i ministerens tilbagevisning er noget tynd.

Sundhedsministeren fik forespørgslen i oktober 1989 fra Bornholms Amt. Den 9. marts sender man henvendelsen ud til høring. Så vidt jeg kan regne det ud, er det 6 måneder, forespørgslen ligger i ministeriet; det er ikke det, jeg kalder hastesagsbehandling og ej heller en behandling, der understøtter engagementet ude i kommunerne. Jeg skal gentage, at det kun var 5 ud af 66 ansøgninger, jeg spurgte til. Ud af de 5 kunne jeg i 3 tilfælde dokumentere en utrolig langsom sagsbehandling.

Når jeg rejser sagen ved tredje behandling, er det selvfølgelig, fordi jeg håber, at der kan komme lidt mere fart på i de sidste 3½ år af frikommuneforsøget, så vi kan få glæde af det, og således at vi også med lidt større ærlighed ved højtidelige lejligheder kan rose os af frikommuneforsøget, som jo Socialdemokratiet lige fra starten har støttet.

Ministeren startede med at sige, at jeg efterlyste udsagn fra kommunerne. Nej, det gjorde jeg ikke. Det, jeg pegede på, var stilheden omkring frikommuneforsøgene. Jeg ved godt, at ministeren har udsendt en midtvejsrapport. Den har der også været alt for megen stilhed omkring. Det kan godt være, at det er vores skyld. Det kan også være, at man begynder at opgive ude i kommunerne. Min sidste kontakt her til morgen med en frikommune fortæller mig i hvert fald, at man ikke har kræfter til mere ud over det arbejde, man sidder med i forvejen; der skal også laves budget, og som det er dokumenteret, så venter og venter og venter man på svar.

Det er ikke hurtig sagsbehandling, når man er 3 måneder om at meddele Fåborg Kommune, at det foreslåede forsøg rummes inden for frikommuneloven, og at man bare kan gå i gang med det. Jeg synes, at man meget hurtigt kunne have meddelt Fåborg Kommune det. Mit grundlæggende budskab til ministeren, til rege-